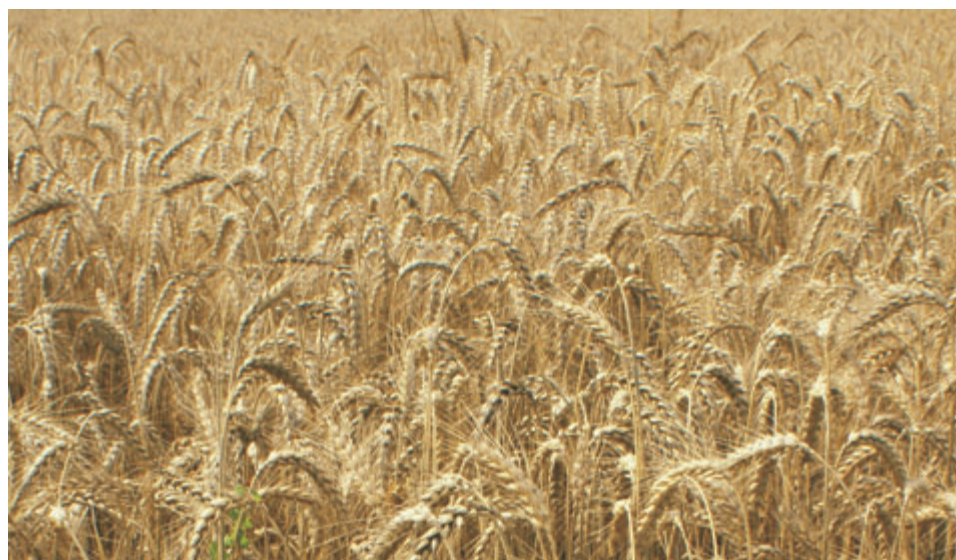

Христос възкресе!

Радвайте се

Радвайте се на това, което става! Не скърбете за това, което не става!

Всяко нещо, което става, е от Бога. Всяко нещо, което не става, е от хората.

Щом нещо не става, не скърбете; щом нещо става, радвайте се.

Радвайте се на една глава, която имате; не скърбете, че нямате две глави, т.е. не скърбете за двете глави,

които нямате.

На високо място с голяма раница не се качвайте!

Който се качва на високо място с голяма раница, далеч не може да отиде.

Засега това е достатъчно.

Ако ви се даде повече, ще се натоварите много и няма да можете да се качвате нагоре.

Да слезем сега долу, да се радваме на онова, което става, и да не скърбим за онова, което не става.

Беседа от Учителя, държана на 6 август 1935 г., 5 ч. сутрин.

Изгревът на слънчевата педагогика

ПРЕДСТАВЯНЕ НА КНИГАТА „УЧИТЕЛЯ ЗА ОБРАЗОВАНИЕТО“ ОТ БОЯН БОЕВ

На 21.03.2012 г. в Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“ Издателство „Бяло Братство“ представи новото издание на книгата на Боян Боев - „Учителя за образованието“. Три

прекрасни изпълнения на Йоана Стратева и пианиста Стефан Далчев дадоха началото на срещата. Въведението, направено от Андрей Грива, включваше биографични данни, както и кратка справка за оста-

налите книги на автора, свързани с историята на богомилите, науката за дишането и с едно от най-важните за нас издания - „Акордиране на човешката душа“.

Последваха две изложения за значението на книгата „Учителя за образованието“ и идеите в нея, събирани през годините от Боян Боев при разговорите му с Учителя. В изложенията се съдържаше информация и различни гледни точки, имащи за цел да въведат читателя в спецификата на тематичното съдържание и историческия фон при създаването на книгата.

продължава на стр. 3

Една година детска школа „Бялото кокиче“

През месеца на пролетта малките кокичета от братската детска школа в кв. „Изгрев“ - София, весело отпразнуваха със своите родители и приятели първия рожден ден от нейното създаване.

Вечерта на 23 март събра усмихнато множество деца, майки, бащи, баби и дядовци, които с търпение и вълнение аплодираха малките артисти. В забързаните дни преди и след празника нямаше време за равностметка на изминалата година. Явно това ще остане за следващия рожден ден. През този пролетен и важен за всички ни месец децата пяха, играха, рецитираха и репетираха. Бяха заедно със своите майки за 8 март - техния празник, ядоха вкусни... „мартенички“, приготвени заедно с приятел на школата - професионален готвач. Моделираха кокичета от глина, изиграха първата си Паневритмия за 22 март - заниманията бяха много и интересни.

Благодарим на всички, които ни помагат със своята любов и искрена подкрепа!

Братството роди едно малко дете, „Бялото кокиче“, осигури му стая и добри условия, за да расте и да се радва на детството си. Сега ни остава да го изпратим вече и на училище.

От детска школа „Бялото кокиче“

Честит празник, наше прекрасно „Бяло кокиче“!
Пожелаваме на децата да са радостни, бодри и щастливи, на учителите - любящи, слънчеви и търпеливи.“!

Музикант на 2011 година

Младият Йордан Камджалов получи отличието „Музикант на годината“, което беше връчено от генералния директор на БНР Валери Тодоров. След ангажименти по сцените на Европа и САЩ, миналата година Камджалов за първи път застана начело на двата водещи столични състава: СО на БНР и Софийската филхармония. През лятото на 2011 г. бе гост-диригент на спектакъл на Националната опера.

Лекция за Емануел Сведенборг в София

На 6 април братският център в София стана домакин на лекция, посветена на големия ясно-видец, учен и философ Емануел Сведенборг (29.01.1688 - 29.03.1772). Лектор беше проф. д-р Вера Ганчева, преподавател в специалност "Скандинавистика" в Софийския университет "Св. Климент Охридски", преводач на Астрид Линдгрен, Август Стриндберг, Кнут Хамсун и др. Събитието имаше за цел да отбележи 240 години от заминаването на Сведенборг и да се представи по-отблизо личността и делото на този велик шведски теософ.

Сред цитати и поетични стихове на Сведенборг, Борхес, Бодлер, Соловьов и Емануил Попдимитров, културно-

биографията на Сведенборг като гениален учен и изобретател, така и неговите теософски, теологически и философски

концепции за Бога, човека и света. Големата ерудиция и образованост на проф. Ганчева, която изследва и проучава Сведенборг, й позволяват да прави различни интересни паралели на широкомашабните идеи на неговия гений със значими литературни и културни постижения на човечеството, и с това - да запознава българската общественост с приноса му за развитието на човешкото познание. Братството е радостно, че може също да участва в това благородно начинание, още повече, когато между Учителя и Сведенборг има немалко съ-

ществени съответствия, които показват тяхната съвместност и общо дело в Христовия Дух.

В това отношение Емануел Сведенборг не е съвсем непознат в историята на Братството и още по времето на Учителя е имало преводи на части от негови съчинения. Такива са например параграфите за Небето от "Небе и Ад", в превод на Влад Пашов и Георги Томалевски, за който ни каза проф. Ганчева, както и пасажи от книгата "За ангелската мъдрост относно божествената любов и божествената мъдрост", публикувани в бр. 9-10 от

1938 г. на сп. "Житно зърно". В същото списание е имало много статии и споменавания на Сведенборг, като тук ще отбележим броевете от години 1926 (бр. 3), 1933 (бр. 7-8, 9-10), 1938 (бр. 7-8, 9-10), 1940 (бр. 2-3), 1941 (бр. 7, 10) и др. През 1938 г. в американско списание на тамошно сведенборгианско общество дори излиза статия на Весела Несторова за Учителя. И в наши дни са се писали статии за Сведенборг и такава е например тази на Стела Рускова в бр. 34 на вестник "Братски живот" от 2008 г.

Деян Пенчев

Емануел Сведенборг и учението за съответствията

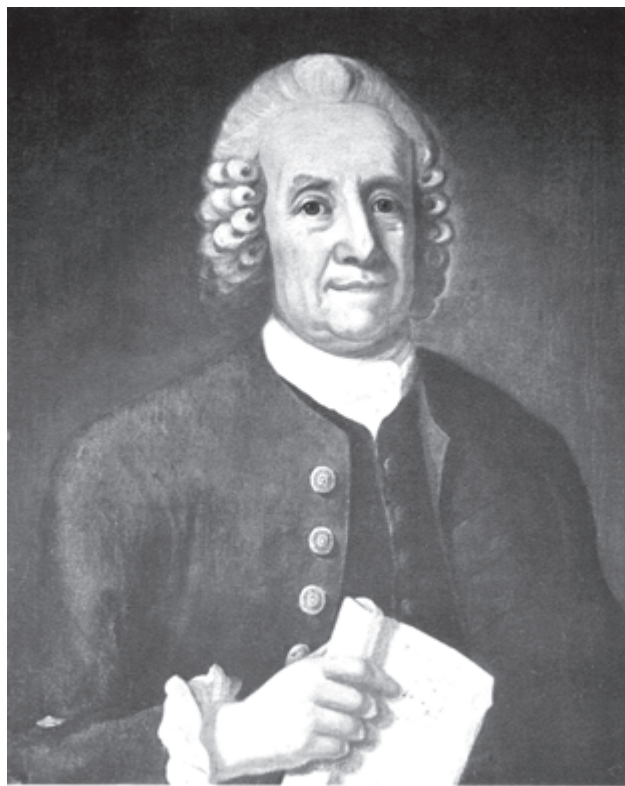
(КРАТКО ФИЛОСОФСКО РЕЗЮМЕ ЗА МИСЛИТЕЛЯ)

"Четете Сведенборг", това ни препоръчва Учителя¹. Наричан „Аристотел на Севера“, „Буда на Севера“, „Плотин на християнството“, подобно на Авицена, Алберти, Леонардо и Гьоте, Емануел Сведенборг твори в различни области на човешкото познание, като минералогия, математика, физика, химия, металургия, астрономия, анатомия, физиология, психология, философия, теология и е автор на много изобретения, като например създава проекти за летателен апарат, водни басейни, металодобивни съоръжения, шлюзове на канали, подводница, парен котел, работил в върху изследване на приливите и отливите, положението на земята, свойствата на магнетизма, разпознавал е старозаветни, апокрифни книги и др. Повлиява и вдъхновява редица значими личности като Уилям Блейк, Самюел Колридж, Оноре дьо Балзак, Адам Мицкевич, Юлиус Словаки, Йохан Гьоте, Ралф Уолдо Емерсън, Хенри Джеймс, Уолт Уитман, Елизабет и Робърт Браунинг, Томас Карлайл, Шарл Бодлер, Фьодор Достоевски, Август Стриндберг, Владимир Соловьов, Уилям Бътлър Йейтс, Карл Густав Юнг, Хорхе Борхес и др.

Сведенборг вероятно е първият в историята, който, бивайки научен гений, става и ясно-видец, и теософ. С това той проправя духовен път на Рудолф Щайнер, с когото също го родят много неща. Сведенборг е написал множество произведения на духовна тематика, която е изследвал с пътешествията на духа си в свръхсетивните светове. Той има вътрешния стремеж и духовното поръчение да опише нещата съвсем ясно и точно, както ги вижда собствено му духовно зрение, без никаква ирационалност на един нездрав мистицизъм или прикритостта

на един фалшив окултизъм. Както в научните си трудове, така и в теософските си, той борави с конкретно знание, проверено и изживяно лично от него, в една будна съзнателност, както сам признава, която се запазва и го характеризира до края на живота му. Със Сведенборг езотеричното знание за астралния свят все повече се разбулва пред хората и Небето откровява от своите тайни на простосмъртните чрез визиите на ясно-видеца, независимо че той не е успял да ги обхване в чистата форма на мисълта. Мъглови обаче могат да бъдат описани от него неща само за този, който не иска да се развива и да ги проумее в тяхната истинска същност, но ако успее, с това ще съумее да разтълкува правилно и самият Сведенборг, там където думите му не се покриват напълно с истините на езотеричното християнство. Както сам казва Сведенборг, описанието, което той прави „ще бъде неясно за онези, които не изпитват наслада при изучаването на духовните истини, но ще бъде ясно за онези, които намират в това наслада, най-вече за онези, които изпитват любов към истината заради самата истина, онези, които обичат истината, защото е истина“².

Всичко, което Сведенборг описва е значимо за изследване, но особено важно е учението за съответствията. Наред с други теософи и той се придържа към старото Хермесово правило за единството на макрокосмоса и микрокосмоса: „Каквото е горе, такова е и долу“. Но неговото познание за този закон е не само рационално, интуитивно или мистично, а качествено по-съвършено от това на останалите (което го сродява със самия Хермес), защото той вижда и изживява с духа си тези съответствия не само в земния свят, като

Emanuel Swedenborg
SERVANT OF THE LORD JESUS CHRIST

проявления, но и в духовния свят - като причини. „Царството на Небето - казва Сведенборг - е царство на причините. Действието се извършва на Небето, оттам преминава в света и постепенно прониква в неизразимо малките земни неща; тъй като земните следствия са свързани с небесните си причини, всичко там е съответстващо и значещо. Човекът е свързващо звено между Природното и Духовното.“³ Сведенборг пръв прави от учението за съответствията основен философски принцип, който важи едновременно за трите свята. Той не открива този закон, но пръв показва многообразието на проекциите му, като с това дава много нови насоки за всяка бъдеща философия и наука.

Във времена, когато Нютон се провиква: „Физика, пази се от метафизиката“⁴, когато Джон Локтвърди, че „ние не познаваме реалната същност на природата“⁵, а Дейвид

Хюм е убеден, че „няма познание във от опита [септивния], няма метафизика“⁶, Сведенборг има доблестта да каже: „Природният свят, заедно с всичко в него, съществува и пребъдва чрез духовния свят, а тези два свята произтичат от Божественото“⁷. Като полага закона за съответствията в центъра на познанието и като го издига до нивото на универсален метод на всяка антропология, онтология и теология, Сведенборг показва, че всъщност физиката не може без метафизиката, както и метафизиката без физиката; че духовното има проявления в земното, а земното представлява в овеществена форма духовното. Така човек може да изследва духовното не само като се абстрахира от всичко земно, а чрез самото земно той може да има познание за духовното само по себе си. По такъв начин Сведенборг обединява средновековната схоластическа откъснатост от физическото като

нещо нисше и недуховно, с новоевропейската все по-зараждаща се в негово време страст по една научност, която иска да изследва само материалния Космос и да търси своите начала и откровения единствено в него. С това той дава пример, че естествоизпитателят може да бъде и духовен изследовател, без да се отрича нито една от техните сфери на дейност. Такъв пример покъсно са Гьоте и Щайнер, а в книгата си „Науката и възпитанието“ от 1896 г. Петър Дънов говори за т.нар. „дилема на триъгълника“, където е невъзможно всеки ъгъл да представлява целия триъгълник, т.е. не може ученият-материалист, философът-идеалист и богословът да искат да представляват единствени истината - тя принадлежи и на тримата⁸.

Емануел Сведенборг е една особено важна личност в развитието на човечеството и тепърва светът ще има какво да каже за него. Радостно е, че вече и у нас научаваме повече за делото му, затова и е препоръчително да се четат издадените досега на български негови произведения, и най-вече „Небе и Ад“.

Четенето и запознаването със Сведенборг е не само предизвикателство за предразсъдъците на съвременния човек, не само философска и теософска наслада за духовния изследовател, но и реално нравствено изживяване, което води до положителен морален и естетически катарзис на духа. Сериозността, дълбочината и възвисеността на небесните откровения в книгите на Сведенборг са така големи, че раздвижват съвестта в душата, мобилизират нейните добродетелите и от неразличимостта на Небето и Ада в живота си, човек се изправя пред могъщата шекспирова дилема, която Сведенборг го заста-

ва смело да избере: Небе или Ад.

ЛИТЕРАТУРА ЗА СВЕДЕНБОРГ

Балзак, О., „Серафита“, В: Оноре дьо Балзак, Избрани творби, т. 9, Изд. „Народна култура“, С., 1985.

Ганчева, В., „Емануел Сведенборг - емпирик и мистик“ - Сп. „Философски алтернативи“, бр. 4/2008.

Ганчева, В., „Емануел Сведенборг и учението за сътворенията на езотеричен идеен комплекс и поетика“ - Сп. „Литературна мисъл“, бр. 1/2008.

Емерсън, Р. У., „Представители на човечеството“, В: „Емерсън“, С., 1941.

Живри, Гр., „Древни и нови мъдреди“, Изд. „Логос & Теома“, В., 1993, с. 166-171 (Първо изд. 1936, ред. Николай Райнов).

Обрешков, К., „Духовното виждане на Емануел Сведенборг“ - Сп. „Философски алтернативи“, бр. 5/2011.

Рускова, С., „Човекът е създаден да бъде ангел“ - В. „Братски живот“, бр. 34/2008.

Сведенборг, Е., „Книгата Битие. Небесни тайни“, Изд. „Логос“, В., 2001 (вт. изд.).

Сведенборг, Е., „Небесни тайни - книга 1“, Изд. „Айма-ра“, В., 2011 (нов превод).

Сведенборг, Е., „Небе и Ад“, ИК „Кибееа“, С., 2004.

Деян Пенчев

¹ „Съществените правила“, ООК, 31.01.1934.

² Сведенборг, Е., „Небе и Ад“, § 603, ИК „Кибееа“, С., 2004, с. 450.

³ Цит. от „Небесни тайни“, по Балзак, О., Серафита, В: Оноре дьо Балзак, Избрани творби, т. 9, Изд. „Народна култура“, С., 1985, с. 239.

⁴ Цитат по Хегел, „История на философията“, т. 3, Изд. „Наука и изкуство“, С., 1982, с. 399.

⁵ Пак там, с. 388.

⁶ Пак там, с. 442.

⁷ Сведенборг, Е., „Небе и Ад“, § 106, ИК „Кибееа“, С., 2004, с. 72.

⁸ Вж. Дънов, П., „Науката и възпитанието“, УИ „Св. Климент Охридски“, С., 2007, с. 200-204.

И имаше около престолът и дъга.

И престолът на БОГА.

Имаше и седем светила огнени, които горяха

пред престолът, които са седемте духове

Божии, разпроводени по всичката Земя.

И рече БОГ: Поставям дъгата си в облакът и тя ще бъде белег на завета между Мене и Земята.

Сто години от „Завета на цветните лъчи на Светлината“

ВЪЛНА ОТ КОНЦЕРТИ, ПОСВЕТЕНИ НА ЗАВЕТА

Тръгна вълната на седемте концерта, посветени на 100-годишнината от „Завета на цветните лъчи на Светлината“. Тя започна на 25 март във Варна (градът на първите срещи на Веригата), призовавайки Духа на Любовта, червените лъчи; премина на 7 април в София, задвижвайки Духа на Живота, розовите лъчи; и на 16 април в Пловдив - Духа на Обещанието - оранжевите. За всеки от седемте концерта се подбират музика и Слово от Учителя, съответстващи на

представения Дух и лъч, и се изработват отделни постери, които накрая - през м. август, във Велико Търново, ще бъдат представени като изложба. За концерта във Варна, посветен на Духа на Любовта - червените лъчи, бе наета залата на художествената галерия „Борис Георгиев“. В нея, поради добрата ѝ акустика, се провеждат по-голяма част от концертите на Варненско лято. Но интересното тук е, че преди повече от 100 години в тази сградата се помещавала Мъж-

ката гимназия, в която е учел гимназистът Петър Дънов.

Неделното мартенско утро в деня на концерта започна с нещо изключително красиво - изгряващото Слънце. Ярво, пълно с живот, то озари всичко с червените си лъчи: въздуха, небето, брега, света наоколо, проникна в нас и хвърли ярка огнена пътека през морската шир чак до небесните висини. Срещата с този преливащ, изобилен живот, в ден като този, когато предстоеше да пеем и възхваляваме Духа на Лю-

„АЗ ИСКАМ ДА ОБРАЗУВАМЕ СИЛНА ВЪЛНА ОТ СЕДЕМТЕ ЦВЯТА, ЗАЩОТО ХРИСТОС Е БЛИЗО ДО ФИЗИЧЕСКИЯ СВЯТ.“

Учителя

бовта, проявен в червения лъч на Светлината, не можеше да не се приеме като благослов и добър знак.

Взели си от живото червено на Слънцето, понесохме пригответните червени копринени ленти към концертната зала и ги опънахме под свода ѝ като жив символ на най-великото чудо в света - Христовата Любов, която ни обгръща и свързва с невидимите си нишки. Поставихме

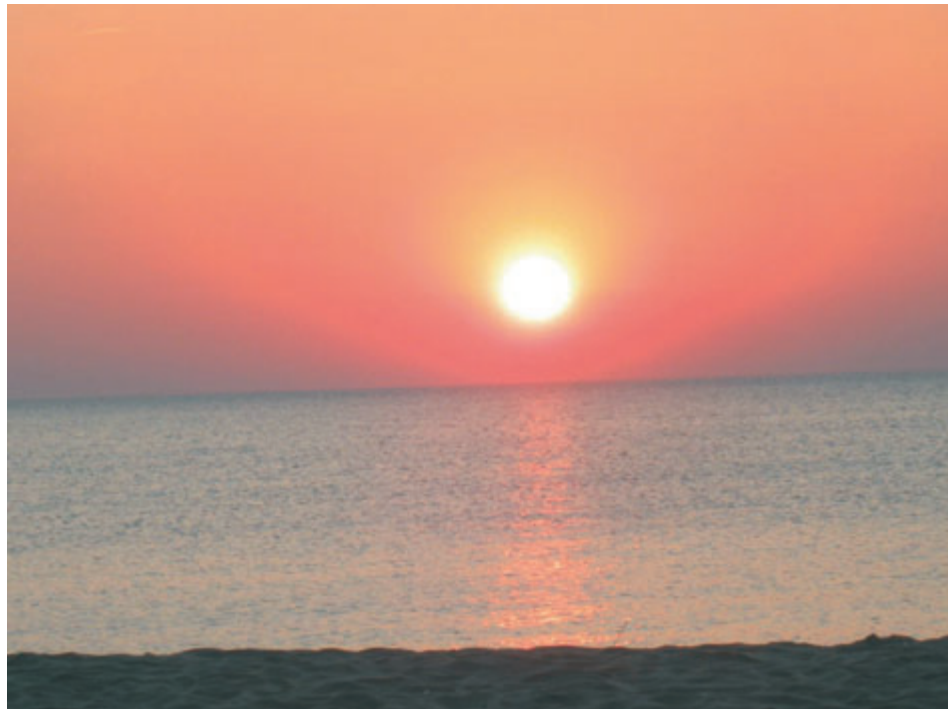
и постери, които със слово, снимки и картини носеха посланието на червените лъчи на Светлината: „Бог е Любов!“.

Концертът започна. Звучеше могъщото Слово на Завета, преливаше се в музиката на Учителя, оживяваше в нас Христовата Любов. Невидимите нишки затъкаха в душите ни, в отворилото се духовно пространство помежду ни, и се затичаха навън да но-

сят благите послания на червените лъчи на Светлината.

Разбира се, всичко това се случи благодарение на музикантите: Йоана Стратева, Пламена Гиргинова, Стефан Далчев, Магдалена Далчева, Жанет Бенум, Иво Бонев, вокалният квартет; на водещия - Андрей Грива, и организаторите: Рая Манчева, Галина Герасимова, Светла Неикова.

Соня Митева

„Червеният цвят е проявление на един висш свят. Той е емблема на Любовта. Той е толкова чист и деликатен, че ако се докоснете до него ще внесе във вас висши вибрации, висш живот. Червеният цвят е врата, през която животът влиза“.

„Когато се примирим с Бога, ние ходим с виждане, тогава познаваме розовата краска, в която Христос живее“.

„Портокаленият цвят е цвят на човешкия Аз, на индивидуалността“.

Една магична страна

През месец януари 2012 г. братска група от седем души посещава Планетарното селище Аурувил и ашрамът „Шри Ауробиндо“ в Южна Индия. Пътването е организирано от Дора Пачова, която от седем години е във връзка с хората от духовната общност там, основана от Шри Ауробиндо и Майката. През тези години тя ги запознава със Словото, музиката и Паневритмията на Учителя.

Братската група се състои от трима музиканти: Йоана Стратева, Ивелина Иванчева, Мария Джонгова; трима лекари: Дора Пачова, Светла Балтова, Тодор Господинов. Това пътуване не е замислено като екскурзия, то има напълно духовен характер и не ще е пресилено, ако се нарече мисия. Като дарове от Бялото Братство в България за духовната общност в Аурувил са занесени книги със Слово на Учителя, в превод на английски, дискове със записи на негова музика и на Паневритмията.

Братската група е приета с разположение и почитание, следват разговори за Учителя, за Школата на Изгрева, за Бялото Братство. Четири пъти в ашрама се играе Паневритмия, като в нея участват над 50 човека от духовната общност там; организира се и голям концерт в Планетарното селище Аурувил с музика на Учителя; осъществява се и добър обмен, свързан с холистичния подход към здравето и с духовните методи и практики за лечение.

През втората половина на януари пътувах с група приятели до Индия. Въпреки че престоят ни там беше кратък, десет дни, за мен това беше магично преживяване и докосване до една страна, която крие много тайни. Нашата дестинация бе Южна Индия - щат Тамил Наду, с главен град Ченай, с население около 9 млн., и по-малък град Пондичери, с население около 1

млн. и 300 хиляди души.

През повечето време бяхме в Пондичери, което е селище на един забележителен ашрам - ашрама на Шри Ауробиндо и Майката. Ашрамът в разбираем превод на български означава комуна. Разбира се, желание на духовните хора за братски живот съществува не само у нас, но го има в цял свят. Интересното е, че този ашрам е възникнал по същото време, когато при нас е дошъл Учителя; идеите им са близки до нашите и хората там са ни братя по дух, работят за повдигане съзнанието на човечеството, за обединяването на хората в Любовта и за общото добруване.

Ашрамът „Шри Ауробиндо“ е основан на 24.11.1926 г. По това време в него има не повече от 24 ученици (духовни аспиранти). След като неговият основател, Шри Ауробиндо, решава да се оттегли от публичното поле на работа, той предоставя ръководството на ашрама на своята сътрудничка Мира Алфаса, дошла там от Франция; оттогава и до днес, когато вече не е на Земята, тя е специално почитана и наричана с името Майката.

Шри Ауробиндо създава уникален, завършен и пълноценен метод на Йога, който трансформира човешката природа в Божествен живот. В неговата система най-високата цел е себеосъществяването на човека без отричане на живота, без себепотискане.

Още през първия ден в Индия си дадох сметка защо при тях медитативните практики са широко разпространени. Тук климатът е топъл и

ва по всяко време. В чакалната на един лекарски кабинет, който посетихме, имаше надпис: „И докато чакаш, можеш да срещнеш Бога!“ - максимално, която индийците приемат с разбиране. След разговор с нашия колега, продължил около час, видяхме в чакалната пациент, който спокойно медитираше, докато дойде редът му, без да се притеснява за времето.

Усещането ни за хората тук беше, че те живеят с леко сърце и въпреки бедността се усмихват и гледат ведро на живота. Слънчеви и добронамерени, те имат доверие в Божественото Начало, в това, че То неминуемо ще се погрижи за тях, и през цялото време са фокусирани върху главните неща в живота: „хляба насъщен“, което за индийците е по-скоро „ориза насъщен“, семейството и връзката с децата. Например аз видях на улицата удивителен обичай, който ме изпълни с възторг и някакво умиление. Както при

детето с нея.

Движейки се по улиците, тук можеш да видиш големи сергии, отрупани с цветя. Цветята са универсален символ и израз на Божественото за индийците: те изразяват различните аспекти на Бога по съвършен начин. За този език на цветята много е говорила Майката от ашрама на Шри Ауробиндо (Мира Алфаса), почитана в Индия като духовен учител. Тя дава имена на повече от 1000 цъфтящи растения, като разяснява техния духовен смисъл и послание. Цветовете на растенията носят послания, които ни помагат да разгадаем символиката на Божественото и да отключим врати, които ни отвеждат към скритите стаи на Природата, в които се пазят грижливо нейните тайни. От тези цветове д-р Вандана (индийски лекар) приготвя водни извлеци, подобно на цветолечението на д-р Едуард Бах. Така тя лекува, помага на отчаяни и болни. Има възможност

Шри Ауробиндо (Ауробиндо Гхош) е индийски революционер, философ, писател и духовен учител. Той е роден в Калкута, Индия, на 15.08.1872 г. Баща му, д-р Гхош, завършил медицина в Англия, изпраща децата си в английското училище в Дарджилинг, а Ауробиндо продължава образованието си в Лондон. През 1893 г. той се завръща в Индия и се посвещава на революционна дейност за освобождението на родината си. Преследван от полицията, през 1910 той намира убежище във френската колония в Пондичери. Там през 1914 г. Шри Ауробиндо публикува най-важните си произведения: „Есета върху Гита“, „Тайната на Веда“, „Химни за мистичния огън“, „Упанишадите“, „Основи на индийската култура“, „Война и самоунищожение“, „Човешкият цикъл“, „Идеалът за човешко единство“, „Бъдещата поезия“ и др. По-късно той написва малка книжка, озаглавена „Майката“, която е нещо като наръчник за практикуване на Интегрална Йога. В нея Шри Ауробиндо представя учението за Божествената Майка. През 1926 г. той се оттегля в уединение, но продължава да крепи своите последователи чрез интензивна кореспонденция. Години наред в своето уединение той пише епичната поема „Савитри“.

Във философската си система Шри Ауробиндо отрича една от главните концепции в индийската философия, според която Светът е Майя (илузия) и че отричането на земния животът е единственият път за освобождение от тази илюзия. Според него хората не само могат да надмогнат своите слабости, но и да ги трансформират и да заживеят както свободни същества, възприемащи действителността с по-висше съзнание и същност, основана на вътрешната цялостност, любов и светлина.

Духовният съратник на Шри Ауробиндо е Мира Алфаса, известна навече като Майката. Тя е родена в Париж на 21.02.1878 г. През 1920 г. тя отива в Пондичери и остава там до края на земните си дни. Шри Ауробиндо я възприема като своя духовна и равнопоставена сътрудничка. След като той се оттегля в уединение, тя поема работата по разраствания се ашрам. По-късно Майката основава и ръководи „Международен образователен център“. След смъртта на Шри Ауробиндо тя продължава тяхната духовна работа, ръководи ашрама, напътства последователите.

В средата на 60-те години тя стартира проекта за Аурувил - международно селище, подкрепяно от ЮНЕСКО, намиращо се близо до Пондичери. Целта е то да се превърне в място, „където жени и мъже от всички народности могат да живеят в мир и прогресивна хармония, над всички вероучения, политиканстване и национални привързаности“. Идеята е жителите на Аурувил да се стремят да живеят по-висш и истински живот, в който саморазкритието на висшата вътрешна същност на човека и нейната изява да спомогне за изграждането на общество, базирано на духовни ценности. Освещаването на Аурувил се осъществява през 1968 г. с церемония, на която представители на 121 нации и всички щати на Индия поставят по шепа пръст в урна близо до центъра на града като символ на единство между хората. Аурувил продължава да се развива и понастоящем има около 2230 жители от 43 държави. Майката остава в Пондичери до смъртта си на 17 ноември 1973. Нейните безбройни метафизични и окултни преживявания, както и опитностите ѝ за трансформиране на тялото от последните двадесет години на живота ѝ, са документирани в книгата „Дневникът на Майката“.

Ашрамът „Шри Ауробиндо“ е основан през 1926 г. В ранните години там се практикува следният ежедневен ред: сутрин, в шест часа, Майката излиза на балкона на ашрама и открива деня с благословия. Садакс (духовните аспиранти), които са станали в 3:00 ч. сутринта и вече са медитирали и работили вътрешно върху това, което трябва да бъде направено през деня, се събрат под терасата на ашрама, за да получат благословието на Майката.

С разрастването на ашрама се създават различни департаменти: офис, библиотека, столова, печатница, работилници, игрална площадка, галерия за изкуства, амбулатория, ферми, мандри, градини с цветя, гостоприемница, юридически департамент, счетоводен департамент и много други. Отговорниците на департаментите се събират сутрин, за да се срещнат с Майката и да получат поръчения и благословия. Отново в 10 часа сутринта тя се среща с всеки аспирант индивидуално. И още веднъж, в 5 ч. следобед, Майката ръководи медитацията и се среща с всеки аспирант още веднъж. Четири пъти в годината тя прави общодостъпен Даршан (духовен събор), на който няколко хиляди последователи получават нейното Милосърдие.

Днес ашрамът е една много голяма институция, локализирана в градове по целия свят, с главен филиал в Пондичери. Чрез него се осъществяват множество благотворителни дейности.

нас, така и тук, децата ежедневно ходят на училище - целодневно. Но странно е, че около обед родителите вземат децата си от училище, за да ги нахранят, обаче... те им дават храната в устата, така както птичките хранят своите рожби! Това беше една удивителна картина, която наблюдавах навсякъде по улиците на Пондичери още от първия ден на нашето пристигане. Видях деца на над 7-годишна възраст, които също така биваха хранени от родителите си, най-често от майка си. В Индия образът на Майката е свещен, слива се с образа на Великата Майка - Природата. И наистина, тук чрез този обичай може да се види

та да се запознаем с нея и да посетим една от градините на ашрама на Шри Ауробиндо и Майката. Тук, в естествена среда, растяха свободно най-различни екзотични цветя, като голяма част от тях цъфтяха сега - в сезон, когато в Индия е зима, наистина доста топла. Това беше изключително магично място, грижливо култивирано, като Природата е оставена свободно да работи върху растенията, развиващи се в среда, близка до естествената, а човешката намеса тук е сведена до това, да се поддържат цъфтящите растения, добре напоени с вода.

Освен запознанството ми с д-р Вананда и ценните разговори с нея, по време на престоя си в Индия имах и възможността да получа като подарък лечебни есенции от магичните растения тук. Аз и моята колежка д-р Светла Балтова работим в България с цветни есенции от 20 години. Оказа се, че и д-р Вандана работи в същото направление долу-горе в такъв период от време. Тя използва други, индийски видове растения, но ги приготвя по същия слънчев метод, характерен и за цветолечението на д-р Бах.

Освен това по време на престоя си в тази древна страна ние посетихме и различни аюрведически клиники, където също обменихме ценни идеи и опит. Може да се каже, че с това пътуване до Индия се постави началото на добър духовен и професионален обмен между България и Индия в областта на холистичната медицина.

Тодор Господинов

през зимата в Южна Индия често има температури над 30 градуса. Това води до едно приятно отпускане, тук духът много лесно се откъсва от тялото и човек се отнася в едно надфизическо измерение, напълнящо сън. Не е трудно да се медитира в Индия - там по-скоро е трудно да не се медитира. Това просто ти се случ-

майка, която храни и отглежда - и затова връзката на детето с нея е силна и здрава за цял живот. Известно е от окултната наука, че когато се храниш на една маса с друг човек, образуваш с него обща аура в продължение на 24 часа, а тук имаме ежедневно хранене от майката, което укрепва и засилва връзката на

Представяне на книгата „Спомени с Учителя“

На 26.03.2012 г. в Столична библиотека се състоя премиерата на книгата „С Учителя Петър Дънов“ от Омрам Микаел Айванхов. Тя е дело на три издателства: „Просвета“ - Франция, „Бяло Братство“ и „Захарий Стоянов“; състои се от тематично подбрани извадки от беседи на Микаел Айванхов, в които той разказва с много обич и почитание за своя Учител. Съставянето и преводът на книгата е дело на сестрите Ева и Марта Периклиеве и на Екатерина Паскал, дъщеря на Ева Периклиева, всички те са потомци на Александър Периклиев, автор на книгата „За родословието на Учителя Петър Дънов“, и на Милка Периклиева, ученичка на Учителя.

След международния панаир на книгата, през есента на 2011 г. във Франкфурт, директорът на издателство „Просвета“, Жан Робер Таро, решава да издаде „Спомени с Учителя“ на български, като за тази цел се обръща към издателствата „Бяло Братство“ и „Захарий Стоянов“. Така книгата излиза през март 2011 г.

Представянето ѝ в Столична библиотека, на което присъстваха представители на трите издателства, се откри от Иван Гранитски и Андрей Грива. След това Жан Робер Таро говори за това, с

каква обич е подготвяна тази книга в продължение на години, преди да излезе на френски, а сега тя вече достига и до българския читател. Екатерина Паскал, организатор и главен редактор на българското издание, посочи какво е отношението на хората от Бонфен към Учителя Петър Дънов - за тях той е нещо свято.

Тя разказа и за преживяванията на редакторите на книгата, Вълков и Воскресенска, по време на престоя им в Бонфен. Те били учудени от

уважението и топлотата, с които се отнасят тук към тях, само защото са от България, и споделили, че никъде не са се усещали толкова горди, че са българи, както на това място. В заключението, с известна доза хумор, Екатерина Паскал каза, че рядко се случва българин да говори за друг българин с такова почитание и възхищение, както е в представяната книга, и това също трябва да ни радва.

Книгата „С Учителя Петър Дънов“ е явление в духовното ни пространство. Тя пос-

тавя мост между двете общности на Бялото Братство - във Франция и в България.

Въпреки дългогодишното напрежение помежду им е очевидно, че те имат общи идеали, светоглед, начин на живот. Днес, когато се разширява съзнанието на човечеството и то търси своето единство и цялостност, напрежението между толкова близки духовни общности, каквито и да са мотивите за това, е израз на архаични, отживели времето си мисловни модели.

Соня Митева

Изгревът на слънчевата педагогика

от стр. 1

Подчерта се вътрешната връзка с други подобни заглавия, свързани с образование, включително и първата книга на Учителя - „Науката и възпитанието“; със системата от християнски ценности и добродетели, както и с принципите, залегнали в основата на Новото Учение - Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродетел. Особено място беше отделено за осмислянето на целта при новите педагогически методи, или както сам Боян Боев я определя - създаването на човека на дейната Любов.

В своето вътрешно съдържание книгата чертае графика на педагогическото познание, което ту се издига във висините на научното познание и разбираше за света, ту се спуска в дълбините на езотеричното познание, почерпано от автора при общуването му с Учителя и от обширните му познания.

Могат да се проследят три важни линии от предложението в книгата: принципи и методи за образование и възпитание. На първо място - това е смелостта, с която Боян Боев прокарва мост между два мирогледа, привидно противоположни и взаимно отричащи се - стар и нов, в контекста на педагогическите реформаторски стремежи по онова време, когато възникват и се развиват множество нови педагогически системи, чиято цел е създаването на т.нар. „свободно училище“ - училище на свободното възпитание. На границата между тези два бряга на познанието за света и Природата

Б.Боев успява да начертае и да изгради свързващата връзка, като привежда за нуждите на педагогическата мисъл примери от класическата световна литература, философия, психология, естествени науки, от една страна, и т.нар. езотерично познание - от друга. Разбира се, авторът разкрива принципите на еволюционното движение на познанието през времето, то включва и факта, че съвременната наука на правила и закони, преподавана в училищата, някога е била скривана в езотеричните храмове и в центровете на древните култури.

От едно цитирано в книгата изказване на Учителя става ясно, че музикантът трябва да бъде, освен всичко друго, и поет, математик, философ. Това важи в пълна степен и за педагога - и то е доказано в книгата на Б. Боев с множество факти от съвременното за онова време научно познание. В тази връзка може да се посочи и вторият принос на автора - новата интерпретация на научни факти, където той предлага интересни тълкувания на различни явления из областта на естествените науки. Тук непринудено са разкрити някои от ключовете за нагласяване на мирогледа на съвременния човек - схващанията му за самия себе си, за Природата и за Бога. Един от тези ключове е методът на уподобяването (аналогията). Тук са посочени интересни конкретни примери, взети от Живата Природа: за цветето върху скалата, за извора, за съцветието на овчарската торбичка, за-

кона на Хелмхолц и още много други. Посланието на Боян Боев е, че Природата, която ни заобикаля, е разумна в своите прояви. Всички нейни форми от видимия физически свят са живи символи и част от азбуката, с помощта на която човек може да прочете страниците от историята на своята душа и да познае себе си и света, в който живее. Тези символи стоят на границата между външния - обективен, и вътрешния - субективен свят. Те са език, който предстои да бъде изучен.

Особено място в книгата е отделено на музиката, на специалните двигателни упражнения, на дишането, а също и на ролята на семейството, специално на майката, на личността на учителя като важни фактори при образованието и възпитанието. Това са теми, особено актуални днес, което показва както далновидността на автора, така и непреходността на разглежданите идеи и методи.

Третият значителен принос на Боян Боев за педагогическата наука е практическата насоченост в описанието на предлаганите методи. За тази цел е използван собствен и добре проучен чужд опит: авторът е учителствал в Панагюрище и Свищов през 20-те години на XX век, а между цитираните педагози в книгата са Стилиан Чилингиров, Виолино Примо, Цветко Петков, професор Петер Петерсен, Джон Дюи, Рудолф Щайнер, Ернст Мойман, Мария Монтесори и др.

В своето педагогическо изложение Боян Боев нагледно представя някои от застъпените там принципи - за значението на опита и позитивния мироглед. Той не се противопоставя на образователната система, а сочи пътища и разкрива възможности за преодоляване на проблемите и за намиране на решения. Този подход при разрешаване на противоречията е бил характерен за житейското поведение на Боян Боев, и разбира се, е следствие на неговия изработен характер и на ангелската му душевност, за която говорят и съвременниците му в своите спомени.

В заключение може да се каже, че книгата „Учителя за образованието“ на Боян Боев естествено фокусира създавателните сили и слънчевото начало в пълна степен и за съдържа огромно богатство от образователни и възпитателни идеи, очакващо да бъде открито и оценено, което с право днес може да наречем „Слънчева педагогика“. Така книгата на Боян Боев успешно ще продължава да играе своята благотворна роля на медиатор и мост към педагогическото богатство, на своеобразна „педагогическа хранителна среда“ за нови идеи и плодове на възпитателната и образователната дейност.

Пожелаваме на читателите да се проникнат от магнетичния и увличащ оптимизъм на Боян Боев, от неговото искрено човеколюбие и от вярата, че иде онова бъдеще, за което копнеят всички души, носещи живите идеали в себе си.

Слав Славов

Боян Боев и Реформаторската педагогика

ОБОБЩЕНИЕ

Изминалият XX век се характеризира с изключително разнообразие на идейни движения, школи, възгледи в областта на философията, религията, психологията и педагогиката. В областта на педагогиката можем да отличим имената на Джон Дюи, Мария Монтесори, Елен Кей, Жан-Овид Декроли, Рудолф Щайнер, Петер Петерсен, Селестен Френе и редица други, които, в началото на XX век, поставят основите на т.нар. Реформаторска педагогика. Възгледите, изповядвани в реформаторското течение, са следните:

- основните принципи са свободата и любовта,
- поставяне на детето в центъра на образователния процес,
- зачитане и съобразяване с неговите индивидуални качества,
- формиране на правилно отношение към природата.

По същото време, в началото на XX век, в

България са поставени основите на учението на Бялото Братство от Учителя Петър Дънов. В неговото слово, представено в множество беседи, срещи и разговори, откриваме редица педагогически аспекти, насоки, идеи, възгледи, които сякаш с невидима духовна нишка свързват и концентрират в себе си идеите на реформаторите педагози, както и на техните предшественици: Коменски, Песталоци, Ж. Ж. Русо, Лев Толстой, а в още по-дълбок план и прогресивните идеи на богумилството. Авторът на книгата „Учителят за образованието“ - Боян Боев, живее и твори в същата епоха и време, за това и не е случайно сходството на педагогическите му идеи с тези на реформаторите, чиито имена той цитира в своя труд - Джон Дюи, Рудолф Щайнер, Петер Петерсен, Мария Монтесори, от България - Виолино Примо и др. Нещо повече, житейският път на Боян Боев на няколко

пъти го среща с Рудолф Щайнер, а по-късно, като един от близките ученици на Учителя Петър Дънов, той развива своя теоретичен и практически педагогически опит, чийто плод е и книгата „Учителят за образованието“. Безспорно влиянието на неговия Учител е проникнато в цялото съдържание на книгата, както и самото заглавие недвусмислено показва, но независимо от това, боравенето с тази палитра от педагогически модели, превръща книгата в мост и обединител между идеите на Учителя Петър Дънов и тези на реформаторската педагогика.

Именно разкриването на тази връзка провокира и моя интерес за настоящия сравнителен анализ. Анализът включва кратък преглед на общите допирни точки между педагогическите възгледи на Боян Боев и тези на реформаторите. Разкритите сходства в принципите, методите, средствата за възпита-

ние и обучение извеждат заключението, че педагогическите възгледи на Боян Боев са тясно свързани и силно хармонизирани с идеите на реформаторите педагози, като най-близки до него са Мария Монтесори и особено Рудолф Щайнер. Авторът черпи и прилага идеите, принципите и методите пряко от своя Учител Петър Дънов и в същото време обогатява своята педагогическа философия, компетентност и практика с тези на реформаторите. Книгата „Учителят за образованието“ е написана миналия век, но не е загубила своята актуалност и днес. Силно се надявам, че настоящото издание ще привлече вниманието най-вече на учителите, възпитателите, на колегите от практиката, защото написаното в нея, освен повод за размисъл, е най-вече условие за ефективна работа в благодатното поле на учебно-възпитателната работа.

Александър Ранев

Концерт в памет на Весела Несторова

На 6 март 2012 г. се навършиха 10 години от заминаването на сестра Весела Несторова. В нейна памет бе посветен концертът "Искра от Слънцето", състоял се на 10 март т.г. в Бургас и на 6 април във Варна. От сцената прозвучаха нейни стихотворения, откъси от есета, музикални творби, по-голямата част от които са отлежали в архива ѝ и за пръв път срещнаха своята публика. Наред с добре познатите песни "Изворче", "Житно зърно" и "Тайната вечеря" прозвучаха молитвите "На Тебе, Господи!" и "Господи, благодаря Ти", изненада за публиката станаха песните "Мирът на Земята" и "Детето Исус". В мистични пространства отведоха вгълбените слушатели две творби от ораторията "Отец на светлините": "Духът на Мъдростта" и "Духът на Душата", позната и под надслов "Майко Богородице, цъфнала ябълко". Весела Несторова създава ораторията в

девет части, вдъхновена от "Завета на цветните лъчи на светлината" и предназначена за работа с него. Освен двете музикални изпълнения от сцената прозвучаха текстове на още две части от същата творба: "Духът Божий" и "Духът на Святостта".

Специално послание към всички, които биха скърбили за нея, сестра Несторова оставя в стихотворението "Прощаване": "Недейте плака, като си замина...". То сякаш е прозрение за днешния ден - откровено предвижда как възпоменанието става истинско тържество. Поетеса и композитор от висока класа, сестра Несторова ни подари един светъл и щедър празник.

Събитието е дело на братските общности в Бургас и Варна. Вдъхновени изпълнители бяха Радостина Крантева (сопран), Мария Димитрова (сопран), Веселина Николова (сопран), Иван Христов (тенор), на пиано - Иво Бонев. Техни организаторът - Георги Христов.

Елена ЯНЕВА

ДУХЪТ БОЖИЙ

В начало бе мир,
покой цареше, жива светлина,
и този океан бе дом на Духа
предвечен Божий.
Той бе начало
на цялата Вселена.
И рече Бог: „Да бъде светлина!“.
Лъчи изгряха от Божието слънце
и обляха с чудна красота
небесните селения:
светове велики и слънца изгряха
преизпълнени с Божия благодат -
жилища на Неговата слава.
И Бог с диханието Си създаде
човешката душа по образ Свой,
да се радва на Неговата слава
и да сияе тя с Неговата светлина -
безсмъртен лъч от Вечното слънце.

ДУХЪТ НА МЪДРОСТТА

Елохил, Елохил, ангел велик на Словото,
светлина даваш ти,
знание, мъдрост на света.
С живо Слово, хляб небесен
храниш ти човешките души;
хляб небесен свят!
Дух на мъдрост, дух на светлината,
с живо Слово храниш Ти душата -
жив хляб небесен,
Звезди, слънца безброй в небесата
са плод и дело на светлината,
за вечна мъдрост всичко говори -
звезди, слънца, безкрайни простори.
Вечно слово - хляб небесен,
вносяш ти живот във нас!
Света ще залеем с небесното Слово.
Ще служим и пеем за времето ново,
ще служим и пеем за Новия ден!

ДУХЪТ НА СВЯТОСТТА

Небето прославя Твореца Велик,
а земята разкрива делата Му.
Дните говорят със светъл език,
а в нощите е скрита мъдростта Му.
Но говор се не чува, безмълвие цари.
В свещения олтар на Божията милост
приемаме небесна благодат
и Агнец смирен - ходатай и закрила
на страдащи, от злото наранени.
И Агнецът пресвят подава ни ръка,
повдига ни духа обременен
и ангели запяват за Божията слава -
сияние в човека възроден.
Свят, свят, свят Господ Саваот!
Земята е пълна с Неговата слава.

ПРОЩАВАНЕ

Недейте плака, като си замина,
че тук самотно, тъжно преживях
дарените ми в този свят години.
За светли мисли в сивите мечтах,
за въздух свеж - пречистен дъх небесен,
за росна глътка - цветен аромат -
и вкус на ангелски плод най-пресен;
за поглед чист, за близък нежен брат,
за южен вятър, слязъл от простора,
за пролетен повей, за слънчев ден,
усмивка топла на добрите хора,
в които да живея - и те в мен.
С душата си живях в друг свят незнаен,
красив, изпълнен с ангели, светии,
свят на живот обилен и безкраен,
в който на Бога пеех литургии.
Отивам с моите братя да запя
химна всемирна, стигнал моя слух
тук, на Земята, в тях да се прелея
и затрептя с великия им дух.

СКРЪБТА

Скръбта огромна, тежко преживяна,
сред този тъмен свят през вековете
изпепели телото ми, ума ми,
сърцето ми, та днес от мен остана
един бял пламък само тук да свети.
Той вечно свети като слънце ярко -
чрез него само аз тук съществувам.
Той ми е и храна, живот и дарба -
той е това, с което се добрува.
Скръбта запали огъня в душата,
превърна в пламък вгленените черни,
скръбта е сякаш дара на слънцата -
на тяхната любов към нас безмерна.

(Приложените стихове са от архива на Весела Несторова, невключени в издадените книги.)

По-жива от всякога

Срещата ми с Весела Несторова е част от новата легенда за нея, макар че може да се нарече задочна - случи се в края на 2009 г. по повод сто години от рождението ѝ. Ученичка от вътрешния кръг на Учителя Беинса Дуно, тя избира да остави костите и архива си в Бургас, но нито първото, нито второто е причината за колективната любов към нея, която храни днес бургаската братска общност. Слушах за нея от братята и сестрите, които са я познавали, долавях пиетета и възхитата им от докосването до една велика душа...

След много прераждания в Египет и Индия, за които ѝ казва Учителя, последният ѝ живот на Земята е пълен с големи трудности, самота и изпитания. Но той е истински път към Светлината, както го определя автобиографичната ѝ книга в самото си заглавие - и си заслужава запознанството. Сестра Несторова е задълбочен и опитен познавач на новото учение, проникната от мъдростта му, а не просто и неслучайно „ученичка от вътрешния кръг на Учителя Беинса Дуно“. Тя е от малцината, които са могли да приемат скърбите си като благо и дар от Бога, осъзнава-

ла ги е като „родилни болки“ (стихотворението „Новата идея“). Весела Несторова е владееща алхимията за превръщане на скръбта в жив пламък светлина! Мнозина са писали тъжни творби, но кол-

едноименната песен. Красива любов струи от стиховете на поетесата, посветени на Природата. Но в нея тя е виждала и проявите на Мъдростта. Наред с преклонението пред красотата и могъществото на Великата майка сестра Несторова умее да се вслушва не само в Природата и в Земята, но и във Вселената, чийто жител се е чувствала приживе (вижте есеистичната миниатюра „Симфония“). Какви удивителни вътрешни пространства! Тя съпреживява мистиката на Сътворението (вижте „Духът Божий“ от ораторията „Отец на светлините“). Сама живяла в Любовта, Весела Несторова постига живата връзка със самия Христов! Евангелските стихове, от които научава, че на Тайната вечеря се пее, я подбуждат да

се моли да ѝ се даде начин да чуе песента. Така една вечер в полусънно състояние тя вижда самия Христос в синя светлина до леглото си, който сам я изпява... За да я имаме днес и ние. Благодарят ти, Господи! Благодаря и на теб, сестрице!

Чудно ли е някому, че Весела Несторова вече е легенда? Днес тя е истинска вдъхновителка на мнозина. Ето какво записа в сценария на концерта „Искра от Слънцето“ Снежана Димитрова: „Често Весела Несторова обича да казва в разговорите си с по-младите: „Свалете Исус от кръста! Той отдавна се възнесе. Не Го разпъвайте отново и отново. Вижте света през Неговите очи!“ Тя създава песента „Детето Исус“ и ни напомня, че то е у всеки от нас - кротко и любящо, вслушано в гласа на птиците. То ни кани да облечем слънчевата дреха и да полетим в небосвода, като благославяме Земята - само трябва да чуем гласа му и да му позволим да ни води.“

Поетеса и композитор с изключителна сензитивност, десет години след своето заминаване Весела Несторова е по-жива от всякога, за да ни буди, води и вдъхновява.

Елена ЯНЕВА

Паневритмията като учебна дисциплина в СУ „Св. Климент Охридски“

От 2009 г. в СУ „Св. Климент Охридски“ се изучава новата учебна дисциплина „Паневритмия“ като изборен предмет за всички специалности от Факултета по педагогика. Тук споделяме наблюденията си от занятията със студентите през две последователни учебни години.

Притихналата 45. аудитория в южното крило на Ректората е в го-

занятия и изискванията към студентите, както и литературата, която ще използваме - някои печатни и фотоиздания. Студентите имат възможност да се докоснат до множество материали, отнасящи се до Паневритмията, до издадените книги със Словото на Бялото Братство, до наличния фотоархив.

Учебната програма предвижда двучасови

чертежи - всеки път според разглежданата тема. Следват занимания в кръг - дихателни и двигателни упражнения. Така завършват тези необичайни занятия в иначе познатата обстановка на академичната среда. Всяка седмица обучаващите имат конкретна задача за наблюдение и работа върху себе си, по определена тема или върху някакъв текст.

на цигуларите Петър Ганев, Надежда Няголова и китариста Пламен Дафинкичев. Някои от студентите се включиха в живия кръг на Паневритмията в Борисовата градина.

Изтича определеното семестриално време. Пред нас са 13 работки на студентите върху избрани упражнения от Паневритмията. Всеки от тях представи упражнението

товност да посрещне малцината студенти, избрали да се запознаят с Паневритмията. Те влизат с увереността и готовността да научат нещо повече.

Започваме с музика - залата се оглася от звука на цигулката. Разучаваме една от песните на Учителя. Студентските скамейки като че ли се изпълват с невидими присъстващи, а един наблюдател следи неизменно работата на хората, събрани в този час. Следва представяне на програмата за предстоящите

занимания (лекции и упражнения) в рамките на един семестър. На лекции се разглеждат някои въпроси от Учението на Бялото Братство, същност, основи и възникване на Паневритмията, здравни и общокултурни въпроси, педагогически и нравствени проблеми. Понякога гледаме филм със запис на Паневритмията. Друг път се дават насоки за работа върху текста, музиката и движенията. Бялата дъска се изпълва със схеми, знаци, петолинии, таблици и

Практическите занятия се провеждат в хоровата зала на ДМТ „Стефан Македонски“. В тази просторна светла стая обстановката като че ли предразполага да започнем с музика - пианото е на разположение. Песните са бодри и насочващи към предстоящата работа. Следват двигателни упражнения, преди да започнем движенията в кръг. Тук играем на запис. При последното заключително занятие изпълнихме Паневритмията на жива музика - с любезното участие

пред своите колеги (През втората година обстоятелствата позволиха това да стане в близката Борисова градина.)

След казаното може да отбележим неоспоримия факт - наличието на изборната дисциплина „Паневритмия“ в Софийския университет за студентите от всички специалности към Факултета по педагогика.

Какво произтича от този факт? Има разбирание, интерес, приемане, допустимост от страна на преподавателите във Факултета по педагогика по въпроса за Паневритмията като феномен в българската културна действителност. Учението на Бялото Братство постепенно се установява като област на изучаване в рамките на законово приетия ред в съвременната образователна система в България.

Искрено благодарим на всички видими и невидими помагачи, които спомогнаха за извършването на тази малка стъпка напред в общонародното просветно дело!

Весела Димова

ПОКАНИ

100 години братска група в Казанлък

100 ГОДИНИ ОТ СЪЗДАВАНЕТО НА „ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТИНАТА“

18.04.2012 г. - Откриване на изложбата „Уханье в цвет“ на художника фотограф Тошко Мартинов, изложбена зала „Искра“

19.05.2012 г. от 14 ч. - Среща разговор на тема „Спомени за казанлъшката и мъглижката братска група“, Конферентна зала на хотел „Палас“

20.05.2012 от 7 ч. - Наряд и Паневритмия в парк „Тюлбето“;

от 11 ч. - Концерт медитация, посветен на 100-годишнината на „Завета на цветните лъчи на светлината“, Камерна зала на Културен дом „Арсенал“

Гостите ще бъдат настанени в домовете на приятели, затова е необходима предварителна заявка на тел: 0890460656 и email: ninakb@abv.bg

Приятелска среща „Айтос 2012“, посветена на 100 години от „ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТИНАТА“

(ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА)

12 май - Откриване на срещата;
I МОДУЛ - ИСТОРИЯ И НАУКА.

13:10 - История на „Завета“;

13:30 - Хронология на материали за „Завета“ в лекции и беседи на Учителя;

14:00 - Светлината през обектива на съвременната наука;

14:30 - Светлината като понятие в Учението на Учителя;

15:00 - Разлагане на светлината според Учителя;

II МОДУЛ - ДУХОВНИ ИЗМЕРЕНИЯ НА „ЗАВЕТА“.

16:00 - Духовни свойства на цветовете;

16:30 - Аурата на човека;

17:00 - Отделните цветове;

17:30 - Дискусия;

18:30 - Вечеря;

19:30 - Концерт;

13 май

Посрещане на Слънцето и Паневритмия на върха.

III МОДУЛ - ПРАКТИЧЕСКО ПРИЛОЖЕНИЕ НА „ЗАВЕТА“.

9:00 - Положителни и отрицателни влияния на цветовете;

9:30 - Принципът на съответствие;

10:00 - Лекуване чрез „Завета“;

10:30 - Упражнения, свързани със „Завета“;

11:00 - Съвременен превод на „Завета“.

11:30 - Дискусия;

Нека Божият Дух и Божието благословение присъстват!

ЗАЯВКИ ЗА УЧАСТИЕ:
0888865418; 0899926304

НА 27 МАЙ 2012 Г. ЩЕ СЕ ПРОВЕДЕ ТРАДИЦИОННИЯТ БРАТСКИ ПРАЗНИК „ИЗВОРЪТ НА ДОБРОТО“ В С. МЪРЧАЕВО. ЗА ИНФОРМАЦИЯ: ТЕЛ. 02 999 4447 - ДИМЧО ТЕМЕЛКОВ, ДОМАКИН 0889468260 - БЛАГОЙ МИТРЕВ, КООРДИНАТОР

КОНЦЕРТИ, ПОСВЕТЕНИ НА 100-ГОДИШНИНАТА ОТ "ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТИНАТА".

11 май, Търговище, Духът на Мъдростта, жълти лъчи

12 май, Разград, Вечният дух, зелени лъчи

13 май, Русе, Духът на Истината, сини лъчи

БРАТСКА СРЕЩА В БЕЛОГРАДЧИК 5 И 6 МАЙ 2012 Г.

За информация и заявки за резервация:
Стоян от Видин - 0897-847-639,
Пламен от Враца GSM 0899-83-50-90,
0878-807-865;

Редактор: Соня МИТЕВА - 0897847649

Коректор: Спаска МИХОВСКА

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА

За контакти: 0888228720, 0897847645;

5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11

e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,70 лв.

„Виолетовите лъчи“

Концерт в Габрово на 20 май от 11.30 ч.
В изложбената зала „Христо Цокев“, посветен на 100-годишнината от „Завета на цветните лъчи на Светлината“. Скъпи приятели, очакваме ви!